

Annak megállapításával, hogy a megtámadott intézkedések a T-30/01–T-32/01., T-86/03–T/88/02. sz. egyesített ügyekben nem hasonlíthatnak az adóztatási mód és a jóváírás terjedelme miatt megtámadott adóügyi intézkedéshez, az Elsőfokú Bíróság elferdítette a peres felek közötti jogvita körülményeit, figyelmen kívül hagyta a kontradiktórius eljárás elvét, és nyilvánvaló módon megsértette az indoklásra vonatkozó meghatározott ítélezési gyakorlatot.

Az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot, amikor azt állapította meg, hogy a Bizottságnak az 1993. adóévre adott adómentességgel és/vagy adójóváírással kapcsolatos eljárása — az ügy iratai szerint, amelyeket az Elsőfokú Bíróság nem értékelt, megsértve ezzel az eljárási szabályokat — nem képez olyan kivételes körülményt, amely alátámasztaná a megtámadott adóügyi intézkedés rendszerességéhez fűződő jogos bizalmat, és amely megakadályozná a 659/1999 rendelet 14. cikke (1) bekezdése szerinti támogatások visszafizetését amiatt, hogy az ellentétes a bizalomvédelem elvével.

2. Téves jogalkalmazás, azáltal, hogy az Elsőfokú Bíróság figyelmen kívül hagyta a 659/1999 rendelet 14. cikkének (1) bekezdését az arányosság elvével kapcsolatban, ami nem teszi lehetővé a beruházásokra adott azon támogatások visszafizetését, amelyek nem haladják meg a regionális támogatások felső határát.

Az Elsőfokú Bíróság megsértette az arányosság általános alapelvét azzal, hogy nem értékelte azt, hogy a Bizottság megsértette az említett elvet, amikor — a baszkföldi regionális támogatások felső határát meghaladó összegek visszatérítése helyett — a beruházások 45 %-át kitevő adójóváírás formájában nyújtott összegek egészének visszatérítéséről rendelkezett.

3. Az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot, amikor figyelmen kívül hagyta a bizonyításra vonatkozó eljárási szabályokat, és úgy döntött, hogy nem vesz fel bizonyítást a felperes által indítványozott egyes bizottsági dokumentumok bemutatásával kapcsolatban, amelyek — az Elsőfokú Bíróság által a felperes kérelmének elutasításához felhozott érvekre tekintettel — alapvető jelentőségűeknek tűnnek a felperes érdekeinek védelméhez. A tisztességes eljáráshoz való jog, a bizonyítékok egyenértékűségének (fegyveregyenlőség) elve, és a védelemhez való jog megsértése.

Az Elsőfokú Bíróság azáltal, hogy nem vett fel bizonyítást az indítványozott bizonyíték tekintetében, megsértette a tisztességes eljáráshoz való alapvető jogot abban az eljárásban, amelyekben az egyik fél a felperes, mivel elutasított egy olyan bizonyítékkal kapcsolatos bizonyítási indítványt, amely a felperes szempontjából alapvető jelentőségűnek tűnik, és ezáltal sérti annak védelemhez való jogát, hiszen kérelmét azzal az indokkal utasította el, hogy a felperes nem bizonyította — amit éppen az elmaradt bizonyítással akart volna megtenni, — hogy: bár a Bizottságnak az 1993. évi (adó jóváírást is tartalmazó) adóügyi intézkedésekkel — amelyek a megtámadottal alapvetően azonosak — szemben

érkezett, 1994-es bejelentéssel kapcsolatos kifejezett, végleges álláspontja, amely azt elutasította, nem is, de a Bizottság magatartása kivételes körülményt képezhet, hiszen e magatartáshoz az 1993-as adóügyi intézkedések rendszerességéhez fűződően kapcsolódhatott olyan jogos bizalom, amely az 1996-os, megtámadott adóügyi intézkedés elfogadásához vezetett.

(¹) Az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i tanácsi rendelet (HL L 83., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 339. o.)

(²) A baszkföldi befektetésekhez nyújtott pénzügyi (adó-)támogatások rendszeréről szóló, 1993. május 10-i határozat (HL L 134., 25. o.)

Az Elsőfokú Bíróság (kibővített ötödik tanács) T-227/01–T-229/01., T-265/01–T-266/01. és T-270/01. sz., Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava, Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco és társai kontra Európai Közösségek Bizottsága egyesített ügyekben 2009. szeptember 9-én hozott ítélete ellen a Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava által 2009. november 26-án benyújtott fellebbezés

(C-472/09. P. sz. ügy)

(2010/C 37/14)

Az eljárás nyelve: spanyol

Felek

Fellebbező: Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava (képviselők: I. Sáenz-Cortabarría Fernández és M. Morales Isasi ügyvédek)

A többi fél az eljárásban: Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco, Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya, Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa, Confederación Empresarial Vasca (Confebask), Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Vizcaya, Cámara Oficial de Comercio e Industria de Álava, Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Guipúzcoa, az Európai Közösségek Bizottsága, és Comunidad Autónoma de la Rioja

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy:

— a Bíróság nyilvánítsa elfogadhatónak és megalapozottnak a jelen fellebbezést,

— helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet,

- adjon helyt az elsőfokon előterjesztett kereseti kérelemnek, konkrétan a megtámadott határozat 3. cikkének hatályon kívül helyezésére irányuló másodlagos kérelemnek,
- másodlagosan utalja vissza az ügyet az Elsőfokú Bíróság elé és adott esetben utasítsa az elutasított bizonyítási indítványoknak való helytadásra,
- a Bizottságot kötelezze az elsőfokú eljárás és a fellebbezési eljárás költségeinek viselésére, valamint a beavatkozó felet, a Comunidad Autónoma de la Rioja-t az elsőfokú eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

1. Téves jogalkalmazás, azáltal, hogy az Elsőfokú Bíróság azt állapította meg, hogy a konkrét ügyben nem állnak fenn olyan kivételes körülmények, amelyek indokolnák a megtámadott azon adóügyi intézkedés rendszerességével kapcsolatos jogos bizalmat, amely megakadályozza a támogatások visszavonásának elrendelését, a 659/1999 rendelet⁽¹⁾ 14. cikke (1) bekezdésének megfelelően, a bizalomvédelem elvével kapcsolatban. A jogvita körülményeinek elferdítése és a kontradiktórius eljárás elvének megsértése. Az indoklással kapcsolatos joggyakorlat megsértése. Téves jogalkalmazás, azáltal, hogy az Elsőfokú Bíróság figyelmen kívül hagyta a bizonyítékok értékelésére vonatkozó eljárási szabályokat, amikor nem vette figyelembe az ügyet illetően a rendelkezésre álló okiratok tartalmát.

Sem a vitatott adóügyi intézkedés és a 93/337 határozat⁽²⁾ tárgyát képező intézkedés közötti formális eltérés, sem az a tény, hogy a Bizottság a 93/337 határozatban kifejezetten szereplőktől eltérően mással is indokolhatta volna a szelektivitási szempontot, sem a 93/337 határozatban szereplő összeférhetlenségi nyilatkozat nem képez elegendő jogi indokot ahhoz, hogy az Elsőfokú Bíróság ne értékelje azon kivételes körülmény fennállását, amely alapján akár önmagában, akár a jelen ügy többi körülményével együttesen, a Bizottság nem rendelheti el a megtámadott határozatban említett támogatások visszafizetését.

Annak megállapításával, hogy a megtámadott intézkedések a T-30/01–T-32/01., T-86/03–T/88/02. sz. egyesített ügyekben nem hasonlítanak az adóztatási mód és a jóváírás terjedelme miatt megtámadott adóügyi intézkedéshez, az Elsőfokú Bíróság elferdítette a peres felek közötti jogvita körülményeit, figyelmen kívül hagyta a kontradiktórius eljárás elvét, és nyilvánvaló módon megsértette az indoklásra vonatkozó meghatározott ítélkezési gyakorlatot.

Az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot, amikor azt állapította meg, hogy a Bizottságnak az 1993. adóévre adott adómentességgel és/vagy adójóváírással kapcsolatos eljárása — az ügy iratai szerint, amelyeket az Elsőfokú Bíróság nem értékelt, megsértve ezzel az eljárási szabályokat — nem képez olyan kivételes körülményt, amely alátámasztaná a megtámadott adóügyi intézkedés rendszerességéhez fűződő jogos bizalmat, és amely megakadályozná a 659/1999

rendelet 14. cikke (1) bekezdése szerinti támogatások visszafizetését amiatt, hogy az ellentétes a bizalomvédelem elvével.

2. Téves jogalkalmazás, azáltal, hogy az Elsőfokú Bíróság figyelmen kívül hagyta a 659/1999 rendelet 14. cikkének (1) bekezdését az arányosság elvével kapcsolatban, ami nem teszi lehetővé a beruházásokra adott azon támogatások visszafizetését, amelyek nem haladják meg a regionális támogatások felső határát.

Az Elsőfokú Bíróság megsértette az arányosság általános alapelvét azzal, hogy nem értékelte azt, hogy a Bizottság megsértette az említett elvet, amikor — a baszkföldi regionális támogatások felső határát meghaladó összegek visszatérítése helyett — a beruházások 45 %-át kitevő adójóváírás formájában nyújtott összegek egészének visszatérítéséről rendelkezett.

3. Az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot, amikor figyelmen kívül hagyta a bizonyításra vonatkozó eljárási szabályokat, és úgy döntött, hogy nem vesz fel bizonyítást a felperes által indítványozott egyes bizottsági dokumentumok bemutatásával kapcsolatban, amelyek — az Elsőfokú Bíróság által a felperes kérelmének elutasításához felhozott érvekre tekintettel — alapvető jelentőségűeknek tűnnek a felperes érdekeinek védelméhez. A tisztességes eljáráshoz való jog, a bizonyítékok egyenértékűségének (fegyveregyenlőség) elve, és a védelemhez való jog megsértése.

Az Elsőfokú Bíróság azáltal, hogy nem vett fel bizonyítást az indítványozott bizonyíték tekintetében, megsértette a tisztességes eljáráshoz való alapvető jogot abban az eljárásban, amelyikben az egyik fél a felperes, mivel elutasított egy olyan bizonyítékkal kapcsolatos bizonyítási indítványt, amely a felperes szempontjából alapvető jelentőségűnek tűnik, és ezáltal sérti annak védelemhez való jogát, hiszen kérelmét azzal az indokkal utasította el, hogy a felperes nem bizonyította — amit éppen az elmaradt bizonyítással akart volna megtenni, — hogy: bár a Bizottságnak az 1993. évi (adójóváírást is tartalmazó) adóügyi intézkedésekkel — amelyek a megtámadottal alapvetően azonosak — szemben érkezett, 1994-es bejelentéssel kapcsolatos kifejezett, végleges álláspontja, amely azt elutasította, nem is, de a Bizottság magatartása kivételes körülményt képezhet, hiszen e magatartáshoz az 1993-as adóügyi intézkedések rendszerességéhez fűződően kapcsolódhatott olyan jogos bizalom, amely az 1996-os, megtámadott adóügyi intézkedés elfogadásához vezetett.

⁽¹⁾ Az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i tanácsi rendelet (HL L 83., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 339. o.)

⁽²⁾ A baszkföldi befektetésekhez nyújtott pénzügyi (adó-)támogatások rendszeréről szóló, 1993. május 10-i határozat (HL L 134., 25. o.)